

Hobro—Løgstør Linien. Altsaa den Betæntning giver forsaavidt mig Medhold med Hensyn til Lovforslag. At der har været nogen Vælsen i Tilskudenes Ydelse erkjender jeg fuldstændig, det har jeg ved tidligere Veiligheder ophlyst her, men jeg har troet, at det var bedst, at man foreløbig blev staaende paa det seneste Standpunkt saavidt muligt. Altsaa de Bidrag, som ere forlangte, have været forffjellige i de forffjellige Egne, og paa Sjælland, Lolland og Falster er man kommen ind paa det efter min Mening Alleruheldigste, idet man har anvendt den Rentegaranti, man den Gang havde paa de sjællandske Baner paa disse Baner, og har forlangt et Forstærkningsfond. De skulde strax udrede 20 pCt. af Værdien som Forstærkningsfond. Disse Fond har man opspist, og hvorledes staa man saa nu? — Med Jernbaner, som forrente sig meget slet eller tilbels slet ikke, og med en Rentegaranti for disse Baner. Man maa altsaa betale dem fuldt ud, naar de skulde erhverves, saa at Overtagelsen vil blive en dyr Historie og ikke nogen videre heldig Historie, Systemet er ikke heldigt. Men ganske vist er der ikke offret Ubethdeligt af de vedkommende Egne; det kan være der er offret Mere i andre Egne, det skal jeg ikke komme nærmere ind paa her, men jeg skal for Resten erkjende, at det kunde have sin Interesse at faae opgjort, hvad der er offret Landet over i de forffjellige Egne for at tilveiebringe Baneanlæg og det vil vel heller ikke være uoverkommeligt for mig at komme til en saadan Indsigt, men i Diebliffet har jeg den naturligvis ikke. Det ærede Medlem ankede over, at det var et nyt System, der var fulgt med Hensyn til Tilskudets Beregning i denne Lov. Der kan være Noget i det, men det er egentlig ikke tænkt, at skulle være et nyt System. Det er rigtigt, som det ærede Medlem anførte, at det, man egentlig var kommen til i de senere Love, er, at vederlægge $\frac{1}{3}$ af Baneanlegemet. Paa Herning—Skjern Banen gjorde man en Undtagelse i den Retning, idet man af Hensyn til Egnens mindre gode Vilkaar nedsatte Tilskudet meget betydeligt. Noget Sigtende har man gjort her af Hensyn til Egnen, men man har ikke gjort det vilkaarligt, man har gjort det efter en Beregning. Man har nemlig sagt: I de vedkommende Egne, hvor der har været Spørgsmaal om Tilskud — i Reglen har det været 80,000 Kr. pr. Banemil — er Tilskudet, naar det opgjøres efter Folketal, vel omtrent 20 Kr. pr. Individ, og det oversføre vi paa denne mindre gode Egn, idet vi nedsatte Tilskudet derved, at der ogsaa her kun forlanges 20 Kr. pr. Individ. Tilskudet pr. Banemil bliver

altsaa her proportionalt med det Tilskud, som er ydet af de bedre Egne, som have faaet Baner af den Art med Tilskud. Jeg synes ikke det kan kaldes vilkaarligt, og endnu mindre, at man kan sige, som et æret Medlem sagde forleden Dag, at der ikke var mindste Forstand deri. Beregningen ligger aabent for. Det forekommer mig, at der er Noget i det, at man gjennem dette har tilslut den paagjældende Egn i Lighed med Assens—Tommerup og andre Egne, der have ydet Tilskud til saadanne Baner.

Breinholt: Jeg udtalte før, at jeg principielt kunde slutte mig til det af den ærede Indenrigsminister stillede Endringsforslag, og det glæder mig efter hans Udtalelser nu at turde gaa ud fra, at han principielt slutter sig til mig om, at ogsaa den anden Bane burde yde Tilskud, eller de Egne, hvorigjennem den skal gaa. Nu mener han, at jeg har overdrevet Sagen en Smule, naar jeg vilde sige, at den paagjældende Bane var forvandlet til en lokal Bane. Det høieste, han kunde gaa ind paa at sige, var, at den havde faaet et noget stærkere lokalt Præg. Jeg skal ikke fordybe mig i nogen lang Diskussion om disse smaa Nuancer. Jeg tror dog, at jeg bestemt tør hævde, at denne Bane ved Tilslætningen af Sidebanen er fuldstændig forandret efter de lokale Ønsker. Jeg tillob mig baade i Udvalget og her i Salen til den ærede Ordfører at rette det Spørgsmaal, om der kunde paavises nogen anden Banelinie, som de lokale Interesser kunde have Grund til at ønske, i Stedet for Banen, som den nu er bleven, selv uden at den Bane skulde have det Formaal at være en Bane for den gennemgaaende Trafik, en Forbindelsesbane mellem den østjællandske og sydjællandske Bane. Derpaa er man bleven mig Svaret skyldig. Den Linieforandring, der er sket, og den Tilslætning, der er sket til Sydbanen, har faaet en saadan Udstrækning, at der i lokal Henseende intet Videre kan være tilbage at ønske, selv om man vil sige, at det er en fuldstændig Forvandling til en Lokalbane, allermindst naar man betegner, at det er ikke sket i Interesse af og sammen med Interesser for den gennemgaaende Trafik. Tværtimod, Forandringen vil baade forlænge og fordyre Banen i Statsøremed som Forbindelsesbaue for andre Landsdele. Naar den høitagede Indenrigsminister fremhævede som en Grund til, at man kun havde imødetkommet Ønsket det ene Sted og ikke det andet Sted, Befolkningshensynet, at man dog nogenlunde vidste Bestedet det ene Sted om, hvad disse Forandringer af Banen og Side-